

"Que la vostra Divisió sigui l'exemple de totes les altres"

Homenatge dels soldats de la Divisió 30 al President de Catalunya

Impotència del feixisme

L'home de bona fe es perd en la lectura de les informacions de política internacional. Aquest joc d'aliances, aquesta xarxa de tractats, muntats damunt un terreny tan esllavissadís, desorienten per força els temperaments lògics.

Sense que vulguem dir que no calgui donar la importància justa als vaivens de la política internacional, seria desproporcionat atorgar-los un valor excessiu. La carta fonamental de la lluita antifeixista la juguem damunt dels camps de batalla d'Espanya. Les mateixes reaccions de les cancelleries europees no són sinó reflexos d'aquesta lluita a mort que el poble espanyol ha emprès per la seva llibertat.

Lluita que, per ara, pot omplir-nos de legítim orgull. Els esforços conjugats dels facciosos i de tres potències feixistes no han pogut abatre la República. Durant un any, els democràtics espanyols han fet front heroicament a les hosts de Franco, reforçades pels homes i per les màquines d'Itàlia, d'Almanya i de Portugal. Una enorme confabulació de forces i d'interessos s'ha dregat con-

tra nosaltres. Les nacions que per llur significació democràtica haurien pogut ajudar-nos, s'han mantingut en una titlada neutralitat els efectes de la qual ens han estat funestos. I, a obstant això, la República espanyola es bat coratjosament, d'igual a igual, sense renunciar ni per un moment a les seves il·lusions de victòria.

Aquesta és la lliçó que haurien d'aprendre els pretesos realistes que orienten la política europea. El feixisme és, en gran part, un espantall. Publicitat quinaesquiciada, escenografia moderna, barreja d'opereta i de melodrama... Però, a l'hora de la prova, el feixisme s'esfondra inevitablement. Perquè, en lloc d'homes, els règims totalitaris crien automàtes, forjats en la coacció de les més nobles facultats humanes.

La República vencerà, per la raó que no ha estat vençuda. I al feixisme, sistema essencialment guerrer, ja ha demostrat una impotència que aviat podrem qualificar de definitiva.

"Jo reto el meu tribut d'homenatge al lluitador ignorat", diu Companys

Al saló de sessions del Palau de la Generalitat ha tingut lloc aquest migdia l'acte de lliurar al President Companys un bust, obra de l'es-

culptor Víctor Moré, ofrena d'un grup de soldats de la Divisió Macià-Companys, per a posar-li de manifest la seva adhesió.

Han assistit a l'acte, ultra una nombrosa representació de combatents que es trobaven amb permís a Barcelona, diversos oficials i altres càr-

recs civils de la dita Divisió.

En arribar el President al saló de sessions on, com hem dit, ha tingut lloc l'acte, una banda ha executat: «Els Segadors», que han estat es-

coltats amb el puny enlaire per tots els que hi havia a aquell lloc.

En nom dels soldats, el comissari de Premsa, Lluís Capdevila, ha fet ofrena del bust al President amb les paraules següents:

«President: Uns soldats de l'antiga i gloriosa columna Macià-Companys varen tenir la idea de fer-vos ofrena d'un bust com a prova de l'adhe-

sí a la vostra persona i a l'home que més fidelment ha interpretat els sentiments de Catalunya i de la República. Aquests anònims lluitadors, apro-

fitant uns dies de permís, han decidit fer-vos lliurament d'aquesta obra. Rebeu-la, President, perquè l'adhesió d'aquests soldats representa l'adhesió

de tot Catalunya.

Aquests soldats anònims són aquells que el 12 d'abril voten i porten la República, el 6 d'octubre, com vós, van a la presó, i el 19 de juliol,

després de lluitar pels carrers contra la reacció feixista, van a terres d'Aragó a fer-li la guerra.»

El President, visiblement emocionat, ha pronunciat unes paraules d'agraïment.

«En nom vostre —ha començat dient— ha parlat l'amic Capdevila, del lluitador ignorat que és una forma de l'heroisme la més bella i la

més abnegada. Els homes destacats compleixen el deure, es juguen la vida; i malgrat les mil amargors la seva actuació té una compensació: les

mostres d'afecte del poble, aquest mateix acte que celebrem, el record del seu nom per al dia de demà. Però el soldat, que lluita a les trinxeres, que

dóna la seva vida abnegadament, sense esperar res, que mor en un recó, només que per a aconseguir el seu ideal i una humanitat més justa, mereix

la pregona admiració de tots.

Jo —ha afegit— reto el meu tribut d'homenatge a aquest lluitador ignorat. Us demano que seguiu tenint el coratge de sempre i el sentit de

disciplina perquè la vostra Divisió sigui l'exemple de totes les altres. Amb vosaltres saludo tots els soldats de tots els altres fronts que amb l'ideal

de Catalunya i de la República vencen d'una vegada per sempre el feixisme.»

Ha acabat el seu discurs donant una abraçada al senyor Lluís Capdevila dient que la feia extensiva a tots els combatents.

En acabar el seu parlament, el President de la Generalitat ha estat xardorosament aplaudit i victorejat. Ell ha contestat amb visques a Ca-

talunya i a la República que han estat contestats unànimament per tots els presents.

Organitzarà els transports de l'Exèrcit

Ha arribat a Barcelona i ha pres possessió del càrrec el comandant del Cos de Tren, senyor Briones, el qual va organitzar al sector del Centre els transports militars en els moments més difícils de la campanya. El comandant Briones ve a Barcelona com a cap dels Transports militars i serà el qui organitzarà aquests serveis a Catalunya.

Per la seva competència i dots d'organització hom espera que els transports de guerra d'aquest sector seran, aviat, una organització model com ho són a Madrid. Briones, que com hem dit pertany a l'arma co-

negida del Cos de Tren, ha estudiat i s'ha especialitzat en l'organització d'aquests serveis.

Esperem d'ell que aquest sector obtingui els mateixos èxits que a Madrid, on gràcies al seu esforç i treball funcionen amb una organització exemplar aquests importants serveis per a la guerra.

500 denúncies d'autos robats

La destitució de persones a les quals els fou robat l'auto i el veuen convertit en taxi, i que acudeixen al jutjat de guàrdia per a denunciar el fet, és interminable. Cada guàrdia passen d'un centenar a quatre denúncies, i totes van a parar, segons disposició de la Sala de govern de l'Audiència, al Jutjat especial nomenat a l'efecte.

Aquest Jutjat té en tràmit unes 500 denúncies d'altres tantes autos robats i, naturalment, els autos que han estat ocupats als qui els con-

duïen convertits en taxis, són els que

La catalanofòbia d'«EL SOCIALISTA»

Ni irritació pel que diu ni gratitud pel que diu que calla

«El Socialista» continua la seva absurda campanya contra Catalunya, però el seu darrer article, més que un atac, és una justificació; millor hauríem de dir un intent de justificació. «El Socialista», com que va fer una sortida fora de to, ara cerca arguments amb què bastir un monument dels seus atacs. I per a fer això parla ara de dues Catalunyaes, i per tant de dos catalanismes i d'una Catalunya por encima de totes, a la qual Catalunya ningú no s'ha referit des del 13 d'abril del 1931.

En fi: «El Socialista» sabrà el que es proposa amb aquesta campanya tendenciosa i plena d'insidies. Tal com han anat les coses i tal com les enfoca «El Socialista», tot intent de polèmica és inútil. Tampoc no val la pena.

Madrid, 5. «El Socialista» contesta a la irritada animositat amb què alguns periodistes catalans el distingeixen, prenent per motiu l'editorial que recentment inseria en tractar el problema del catalanisme en la seva relació amb la guerra. I afegeix: «Contra la Catalunya que se nos ha promès i que de ser no hem escrit ni una sola línia. Contra la Catalunya que és lo contrario de lo que prometió i que de ser, sí, ¿Qué catalanismo es el que se quiere que respetemos? ¿El que se considera desligado de obligaciones para con el resto de España como si la guerra y las exigencias de la guerra no señalaran para todos un deber común e inextinguible? ¿Qué quiere decir, sobre todo en circunstancias como las presentes, eso de Cataluña por encima de todo? No. Por encima de todo, no. Hay un pueblo o región que esté como vuelta de es-

palidas a su propia vida, por encima del bien y del mal, de la justicia y de la injusticia. Sólo en un caso es admisible el supuesto: cuando el pueblo o la región de que se trata encerrada en su concha ha ahogado todo sentimiento de libertad. ¿Ese es el caso de Cataluña? Nos parece recordar que la guerra nos la están haciendo a todos, a todos; también a Cataluña, los miliares que se sublevaron en julio del 36 y los alemanes e italianos que han venido a prestarles ayuda. Acaba conspurcating els catalans que parlen com si la guerra no tingués res a veure amb ells. I acaba dient: «Eos catalanes son los menos en Cataluña, mas no por ser pocos, sino porque no tienen razón, convencidos que dejen de irritarse estúpida y mentemente por lo que decimos y que nos guardan gratitud en cambio por lo que llamamos»

Al costat de la República Espanyola

Els diaris d'aquest matí ja donen el desmentiment de la notícia arribada ahir, segons la qual el Govern soviètic s'havia manifestat disposat a modificar la seva posició, rotundament negativa, respecte al reconeixement de bel·ligerència a Franco. Segons aquestes notícies, la U.R.S.S. es proposava reconèixer Franco si aquest s'avenia a la retirada dels «voluntaris». Amb aquesta condició prèvia, Franco veuria reconeguda la seva bel·ligerència per tots els Estats.

Però això ha resultat fals. En realitat, tots els lectors de diaris feren, en llegir la notícia ara desmentida, una mitja rialla d'incredulitat i d'escepticisme.

No, no era pas possible que la U.R.S.S. s'avingués a deixar de defensar la causa de la República espanyola. No podia ésser de cap manera! Ni les pressions internacionals, ni els intents de xantatge diplomàtic ni les febleses de les democràcies no poden fer llaguer la posició lleial i decidida, enèrgica i increbentable del poble i del Govern soviètic.

Si els Soviètics reconeixien la bel·ligerència a Franco, això volia dir l'immediat reconeixement del «generalissim» per tots els altres Estats. El Govern de Moscou, per altra banda, tampoc no podia cedir a les pressions de la diplomàcia anglesa, que a través de Delbos i del Qual d'Orsay, volia fer modificar la seva actitud als Soviètics, amb l'amenaça de reconstruir el Pacte dels Quatre, la qual cosa pressuposa l'apartament total de la U.R.S.S. dels afers de la política occidental.

No; la U.R.S.S., per molts interessos que tingui amb França i les democràcies occidentals, per molt lligada que estigui pel pacte franco-soviètic, no podia de cap de les maneres traïr la seva missió, abandonar el seu deure. La U.R.S.S., per molt que es faci i per molt que es digui, estarà sempre al costat de la República, del nostre poble i del nostre Govern.

L'EIX ROMA-BERLÍN --segons els anglesos-- NO PRESENTA, PER ARA, EL PERILL DE MESOS ENRERA

A Londres fan esforços per salvar el "seu" Comitè

MAISKI

assegurà a lord Plymouth i lord Halifax que de cap manera la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques no reconeixerà la bel·ligerència a Franco

Londres, 5. — A hores d'ara es tenen poques indicacions amb referència a la reunió que celebrerà demà el Comitè de no intervenció. El que sí pot assegurar-se és que lord Plymouth fracassà en el seu intent de reduir o suavitzar l'oposició soviètica a la concessió de la bel·ligerència. L'ambaixador de la U.R.S.S., Maïski, assegurà formalment a lord Halifax i a lord Plymouth que de cap manera la U.R.S.S. no acceptaria reconèixer aquesta condició a Franco.

Alguns periodistes preveuen, doncs, que en la reunió de demà no podrà arribar-se a la unanimitat necessària, amb gran satisfacció dels ambaixadors de Roma i de Berlín.

Ahí dèiem, i nem de confirmar-ho avui, que als cercles oficials es tenen grans esperances que s'arribarà a un apropament entre Londres i Roma, preliminar a una reconciliació general europea. Es tracta, abans que tot, de fixar posicions i, mitjançant una declaració feixista, saber que Itàlia no desitja ni modificar l'estatu quo mediterrani, ni fer de Líbia una base d'ofensiva contra Egipte ni emprendre una campanya de subversió al Pròxim Orient. Anglaterra, per la seva part, donaria garanties quant a l'estatut del canal de Suez i altres punts que han produït fins ara certes divergències entre els dos països.

A Londres s'afirma igualment que l'eix Roma-Berlín no presenta, per ara, el perill que podria tenir mesos enrera. Se sap que davant dels preparatius per a un apropament Roma-Londres, a Berlín s'ha parlat ja concretament del perill de Stresas, que és, potser, el moment més difícil de la diplomàcia alemanya després de la guerra.

Encara no se sap si avui continuaran les diligències de lord Plymouth entorn de la reunió que el Comitè haurà de celebrar demà. Es gairebé segur que continuaran les gestions per a intentar, finalment, que aquesta reunió tinguí possibilitats d'èxit o, almenys, que no fracassà definitivament.

Els funcionaris de Justícia tenen una enorme responsabilitat davant el poble

S'ha d'augmentar la normalitat de l'ordre públic a les comarques catalanes

Per l'Audiència de Barcelona ha estat cursada la següent circular adreçada als funcionaris de Justícia de Catalunya:

«No pot escapar-se a la consideració dels funcionaris de l'Administració de Justícia l'enorme esforç que s'efectua per tal de mantenir i augmentar la normalitat de l'ordre públic en totes les comarques catalanes.

Cal, ara més que mai en aquests moments, que tots els jutges i magistrats es recordin de llur deure de residir en el lloc on exerceixen el su càrrec, no abandonant-lo en cap moment ni per cap concepte, i treballant, conjuntament amb les altres autoritats, per tal d'ordenar en un sentit jurídic la vida de Catalunya.

Així mateix és necessari recordar la necessitat de tramitar els sumaris amb la màxima celeritat, puix que si bé la justícia necessita tenir tots els elements per a poder portar a terme la seva obra, cal tenir en compte el perjudici que s'ocasionaria als presumptes delinqüents si, allargant-se les presons preventives, fossin absolts en el dia del judici.

Aquesta Presidència creu que aquest estímul al compliment del deure serà suficient perquè tots els funcionaris de l'Administració de Justícia, fent-se càrrec de l'enorme responsabilitat que tenen contra el poble complexin amb llur deure.»

EN LLIBERTAT...

... però abans han estat obligats a signar una declaració de renúncia al comunisme

Atenes, 5. — El govern organitzà moltes festes en commemoració del canvi polític del dia 4 de juliol del 1936. Foren al·liberats molts comunistes, per molt temps detinguts, als quals se'ls obligà a signar una declaració de renúncia al comunisme.

La Còbia Barcelona segueix la seva brillant "tourné" per Europa. Fins ara, França i Bèlgica han estat els països on han actuat gairebé cada dia. D'ara endavant, altres països esperen la seva presència. La Còbia no trigarà gaire a actuar davant els públics de la URSS, Txecoslovàquia, Suècia, Noruega... Després, als Estats Units i a Mèxic. A Bèlgica, la Còbia ha assolit èxits insoportables. Vegeu en aquesta fotografia la Còbia tocant en un teatre de Brussel·les, amb motiu del festival commemoratiu de l'aniversari del 19 de juliol, organitzat per les Joventuts Socialistes Belgues (Waro)

Pànic a la zona facciosa

Malgrat les severíssimes mesures adoptades per les autoritats rebels, els minyons cridats a files segueixen evadint-se per tots els mitjans

Els vaixells alemanys i italians s'emporten diàriament enormes carregaments de productes espanyols a canvi de material de guerra

Per moments es fa la vida impossible a la zona facciosa i molt especialment a les províncies del sud, on la desmoralització ja és manifesta públicament. Ni s'ha aconseguit encara aconseguir els elements necessaris per a la insurrecció militar, a opinar que no és possible de seguir la guerra.

Aquesta manca d'esperit aquest pànic col·lectiu i aquesta desmoralització, que les autoritats faccioses són impotents d'evitar, s'han generalitzat d'una manera alarmant a les províncies de Sevilla, Màlaga i Cádiz... El panorama és aquest: la ruïna gairebé total del comerç, la manca absoluta de diners legal (en aquestes zones pròximes hi ha bitllets Berlin-Burgos i els que ara ha emès, sense cap mena de garantia, la Intendencia Militar), la constant sèrie de nous tributs, contribucions, subscipcions — que de voluntaris nomen en tenen el nom —, col·lectes i multes; la crueltat alarmant dels assassinats nocturns, les incautacions, les detencions i apallissaments brutals i més petita delació. Ara, els facciosos, davant el caire desgraciat de la guerra, han cridat a files tots els homes útils dels 17 als 45 anys, sense tots els xicots de 16 anys, les famílies que, des de fa tres dies, milers dels quals són sospesos de simpatitzar amb la República, els han fet enrolar a les Brigades Mixtes Legionàries i marxar a les avançades de les línies de foc.

Aquesta crida general i el constant circular de trens sanitaris, que porten dels fronts de guerra milers i milers de ferits, ha produït un efecte catastròfic a tot el territori dominat per la rebel·lió. Tota la joventut, animada per les propies famílies i a pesar del perill que significa, cerca en l'evacuació de lluitar-se de lluitar a les files faccioses... Són tanta els joves que diàriament fugen de les províncies de Sevilla i Cádiz, que al camp de Gibraltar hi ha un veritable exèrcit de refugiats i de requetés, encarregats de la vigilància de la costa i de la zona fronterera, amb ordres de fer foc contra tot aquell que estigui allà on ells diuen que es tracta de eterns sospesos... Malgrat totes aquestes mesures, durant els darrers quinze dies del mes passat, els joves fugits han estat més de set-cents. El darrer grup, integrat per set xicots de 17 a 28 anys, ha arribat a Gibraltar a dos quarts de tres de la matinada del divendres, dia 29 del mes passat, a bord d'una llanxa a motor que aconseguiren d'agafar a la plaça.

Quatre dels fugitius són d'Algeciras, un altre de les Barrios, un de Màlaga i el darrer de Madrid. Dos, que són soldats, arribaren d'uniforme i pertanyen al Regiment de Pavía número 1. La resta acaben d'esser mobilitzats i es posaren d'acord amb els dos soldats per tal de fugir a Gibraltar i presentar-se a les autoritats consulars de la República — com així ho fan fer sol·licitant que se'ls envii a la zona lleial, però que ells volen lluitar a les files de Govern.

Assseguren que a totes aquestes províncies, els joves tracten de fugir del territori facciós per tal d'augmentar les files lleials, però les fugides són cada vegada més difícils i perilloses, puja que en

menys d'un mes han resultat morts més de setanta xicots sorpresos en escapar.

Als soldats i als mobilitzats se'ls dona un ral diari, però d'aquest ral es descompen des de ja un mes i mig, quinze cèntims per al cul-rassat «Espanya», bonica manera de recaptar diners sense que ningú que estimi la seva llibertat i fins i tot la seva vida, pugui negar-se. Els soldats que estan en campanya cobren cinquanta cèntims i tots els nuclis combatents espanyols, en lloc d'uniformes, porten disfresses, perquè se'ls ha vingut amb les delatades dels exercicis italians i alemanys... En canvi, tot aquell que està a files es veu preferir per l'element femení, perquè les autoritats faccioses han prohibit a les dones d'entaular conversació, amistat o amor amb l'element civil.

Les vexacions i atropells estan a l'ordre del dia. Ningú no pot negar-se al carrer a donar diners per a festivals i beneficis, perquè, si ho fa, és detingut i apallissat. Als cinemes, a cada moment s'interromp l'espectacle amb el llem del retrat del traïdor Franco i tots els presents han d'alçar-se i saludar a l'estil romà, victoriel i sentir l'antiga marxa real... El que no ho fa, va deu anys a presó i al que està detingut, el costen mil pessetes de multa i un mes de presó.

El dia 18 de juliol es descobrí la placa que dona el nom de Primo de Rivera a l'antiga Plaça de la Constitució a Algeciras. S'obligà a suspendre l'acte el poble treballa que hi ha allí i s'ordenà que desfilassin tots els obrers de la localitat amb el braç enlaire i donant visques a «Falanges». Després es donà publicitat a un ban de Franco en el qual denuncava voluntaris per a la guerra. De tot Algeciras acudiren a la crida quatre individus... Al dia següent es decretava la mobilització abans d'entendre.

L'element obrer viu en perpetua vacil·lació i inseguretat i sotmès a escorcolls vexatoris, presentacions, interrogatoris i crides constants. Les desaparicions continuen i els que encara sobreviuen estan obligats a donar un dia de jornal totes les setmanes per tal de contribuir a la manutenció de l'anomenat «ejército salvador».

Continua d'una manera descarada la tramesa d'armes i municions des d'Alemanya i Itàlia. Els navilis d'aquests dos països torquen als seus ports d'origen carregats enormement de productes que caparen els facciosos per a pagar el material bèl·lic. Fa una setmana que sortiren als navilis carregats de sucre en brut, amb el qual han deixat sense feina nombrosos obrers que viuen de la indústria suro-tapera i les fàbriques d'aquesta indústria estan parades per manca de primera matèria.

Per tal de carregar aquest comboi foren requisats tots els obrers destralers, lenyataires que compleixen el servei militar i se'ls obligà a efectuar les tasques de preparació del sucre en brut, i el parcament i els donaven el jornal de dues pessetes per dotze hores de feina feixuga.

Actualment, a totes aquestes places del sud, es veuen molts moros i alemanys que cometen tota mena d'atropells amb la població civil.

Anglaterra no farà res que pugui perjudicar els espanyols, russos i francesos

Ho escriu el "News Chronicle"

Londres, 5. — Referent a les relacions anglo-italianes, Vernon Bartlett escriu al «News Chronicle»: El gest fou fet per tots dos costats i ningú no intentarà destruir l'atmosfera favorable creada d'aquesta manera recordant fets desagradables. Però cal tenir presents els punts següents:

Primer. L'intercanvi de sentiments cordials entre Anglaterra i Itàlia no afecta de cap manera l'amistat franco-anglesa. No s'obliga que, en opinió dels anglesos, la resposta francesa a les proposicions britàniques per a la no intervenció era cent per cent favorable i no pot dir-se el mateix de la resposta italiana.

Segon. La recent nota britànica relativa al nou Pacte de l'Oest no té cap relació amb l'entrevista Chamberlain-Grandi. Pel costat anglès no s'ha fet cap suggeriment de reunir una Conferència de les quatre potències que participessin en aquest Pacte.

Tercer. No s'ha parlat d'una pròxima entrevista Eden-Ciano.

Quart. No s'ha pres cap decisió quant al reconeixement de la sobirania d'Itàlia a Abissínia. És poc probable que se solucioni aquesta qüestió al marge d'un acord general europeu, adreçat a la causa de l'amistat anglo-italiana, exagerant l'abast de la carta de Mussolini a Chamberlain, sobretot si ho fa per a alarmar els espanyols, russos i francesos i tots els que no estiguin en bones relacions amb Itàlia.

Els altres periòdics diuen gairebé el mateix que el «News Chronicle». Per la seva part, l'òrgan laborista «Daily Herald», diu que la declaració de Ciano demostra el desig d'Itàlia de voler especular amb la millora de relacions.

«Es tracta —afegeix— d'un joc diplomàtic? Tot el que pot dir-se és que hi ha una maniobra diplomàtica que no tardarem a descobrir».

La U. R. S. S. no canvia de posició

Res de bel·ligerència a Franco

Londres, 5. — Després de l'entrevista lord Halifax-Maiski, s'anuncia que la posició ja coneguda dels soviets respecte a la concessió de la bel·ligerència a Franco no ha canviat.

LA U. R. S. S. CONFIRMA LA SEVA POSICIO

Londres, 5. — L'Agència Reuter publica següent comunicat: «L'Embaxada soviètica ha declarat aquest vespre que totes les informacions relatives a un canvi d'actitud de la Unió Soviètica amb relació a la bel·ligerència, són manca des de tot fonament».

"L'ofensiva del Centre ha representat un avanç de 16 quilòmetres en un lons de 12", ha dit Miaja

Els rebels han sofert vint mil baixes i han perdut nombrosos avions

Madrid, 5. — El general Miaja, comentant davant d'alguns periodistes estrangers les operacions realitzades pels republicans en els fronts del Centre, ha posat de relleu la tasca portada a cap per l'Exèrcit Popular des de fa tres setmanes a la serra del Guadarrama, que remarca la gran capacitat ofensiva de les tropes republicanes, demostrada també amb l'ocupació de Brunete, Quiljoma, Villanueva de la Cañada i Villanueva del Pardillo. Amb tot i que després es perdé Brunete, el cas és que les tropes republicanes han aconseguit un avanç de setze quilòmetres sobre un front de dotze quilòmetres d'amplie. L'èmfic ha tingut en aquestes operacions una vint mil baixes, les tropes governamentals han fet dos mil presoners i s'han abatut gran nombre d'avions enemics. A més, amb l'ofensiva s'ha aconseguit paralitzar l'acció de les tropes faccioses en el Nord i s'ha permès la reorganització poderosa d'aquell exèrcit.

Entre Hamburg i els ports rebels hi ha un veritable servei regular de vaixells

Saint Jean de Luz, 5. — Informacions que mereixen crèdit absolut asseguren que els dirigents facciosos espanyols continuen rebent material de guerra d'Alemanya, i procuren eludir les responsabilitats internacionals. Quan el vaixell alemany «Amalienburg», que sortí d'Hamburg amb material de guerra i sota el comandament d'un capità alemany, arribà a Vigo, la premsa local publicà una informació en la qual deia que «havia estat capturat un altre vaixell bolxevic amb un enorme carregament de material de guerra».

Entre Hamburg i els ports rebels hi ha un veritable servei regular de vaixells dedicats exclusivament al transport de material. Per això són tan freqüents les notícies que els rebels s'han apropiat de suposats vaixells governamentals.

ESPORTS

Solidaritat amb l'Espanya republicana

Aquesta es manifesta de nou amb motiu de l'Olimpiada Obrera d'Anvers

Una vegada més s'ha manifestat espontàniament la simpatia que els treballadors d'arreu del món senten per la nostra Espanya que lluita en defensa de la seva llibertat i de les masses obreres i democràtiques de tot el món.

En totes les ocasions de l'Olimpiada Obrera d'Anvers s'ha manifestat ben clarament aquesta simpatia que ha fet objecte els nostres atletes representants de tots els països i totes les federacions.

En la festa de clausura hi assistí, a més de tots els nostres representants, el comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, en la persona del qual es féu ben palesa la solidaritat amb el nostre poble, fent costat a la llotja presidencial amb el president de la Cambra belga, M. Comille Huyssmans, gran amic de la nostra causa i per la qual ha treballat amb veritable entusiasme. Hi havia també personalitats ben destacades, tals com el ministre d'Afers estrangers de Bèlgica, M. Spaak; el president del Senat txecoslovac, Adler, el ben conegut teòric socialista, Jules Deutch, antic cap de les forces armades dels socialistes austríacs i que actualment exerceix un càrrec de comandament militar al front de Madrid, fent costat a altres antifacistes estrangers que ofereixen la seva sang per la causa del poble espanyol.

Com a digna continuació dels festivals de l'Estat tingué lloc la mateixa nit una festa de dansa i cant al Palau dels Esports, que es veié ple d'una multitud composta per més de 25.000 persones i en la qual participaren una tres mil executants. Aquesta festa era dedicada exclusivament a l'Espanya republicana i com a final s'escenificà una alegoria que representava el triomf final de la nostra lluita.

Miravítilles, com a representant del nostre poble, fou obligat a parlar. Començà expressant-se en flamenc i féu una salutació als germans de Flandes. A continuació féu una glossa de la significació de l'Olimpiada Popular de Barcelona i la comparà amb la d'Anvers. Digué que mentre els seus compatriotes, gran amic de la nostra causa i per la qual ha treballat amb veritable entusiasme, hi havia també personalitats ben destacades, tals com el ministre d'Afers estrangers de Bèlgica, M. Spaak; el president del Senat txecoslovac, Adler, el ben conegut teòric socialista, Jules Deutch, antic cap de les forces armades dels socialistes austríacs i que actualment exerceix un càrrec de comandament militar al front de Madrid, fent costat a altres antifacistes estrangers que ofereixen la seva sang per la causa del poble espanyol.

Acabà dient que el 19 de juliol del 1936 anava a celebrar-se a Barcelona l'Olimpiada Popular igual com ara aquesta d'Anvers, com a una demostració de lluita contra el feixisme, però que pel juliol del 1938 tornaria a celebrar-se a Barcelona l'Olimpiada Popular de la gran Victòria.

Joan B. Soler i Bru, nou president de la F.C.F.A.?

Diuen que vinent tindrà lloc l'Assemblea de la Federació Catalana de Futbol Associació. Aquesta assemblea té per objecte tornar el futbol a la normalitat i marcar les directrius que hauran de seguir els organismes futbolístics de Catalunya a la temporada vinent.

L'Angles Thomas Blower ha travessat el canal de la Manega

Londres, 5. — L'Angles Thomas Blower, al qual el seu manager dona el motiu de «torpede humà», ha travessat el canal de la Manega en 13 hores i 21 minuts.

Blower s'ha llançat a l'aigua al cap Grimsby i ha arribat prop de Dover. El rècord d'entregada d'importància a l'organització futbolística de la nostra terra.

Per al càrrec de president de la Federació Catalana s'ha nomenat molt instanciat el nom del diputat al Parlament de Catalunya, el no-

Liurament d'aparells ortopèdics a mutilats de guerra

Aquest migdia, el director general de Treball, Josep Moix i Regàs, en absència del conseller Rafael Vilella, ha fet lliurament d'uns aparells ortopèdics a diversos companys mutilats de guerra.

El camarada Moix, en breus paraules glosà la gesta d'aquests heroics defensors de la República, que en pro dels postulats de la Llibertat i de la consagració de la lluita contra el feixisme, han perdut algun membre del seu cos.

L'Oficina de Mutilats de Guerra de la Conselleria de Treball — ha dit Moix i Regàs — amb la quantitat que repta en descomptar el 3 per cent de les pensions que perceben, cent els mutilats de guerra, construeix actualment a Manresa una Escola de Reeducació Professional per als mutilats de guerra.

Independència d'aquesta obra — ha seguit dient el director general de Treball — l'Oficina de Mutilats de Guerra gestiona activament l'adquisició d'aparells ortopèdics de tota mena, car és proposat que no resti cap company nostre mutilat sense el seu aparell apropiat.

Seguidament els companys mutilats rebren els aparells ortopèdics tot i agraint profundament l'obra.

El vaixell "Marie Thérèse" ha estat recuperat

Palamós (Del nostre corresponent). — El vaixell «Marie Thérèse», que, després de topar amb una mina, quedà enfonsat al port, ha estat posat a flor d'aigua, i ha seguit el viatge cap a Po-i-Vendres, on serà reparat.

Els treballs de salvament han costat un milió de pessetes.

L'AVIACIO REPUBLICANA HA BOMBARDEJAT EFICACMENT ELS AERODROMS DE SORIA I SARAGOSSA

Les nostres forces han ultrabassat Rudilla d'alguns quilòmetres

València, 4. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de Defensa Nacional, a les 24 hores.

EXERCIT DE TERRA

NORD. ASTURIAS. — L'artilleria republicana ha bombardejat amb intensitat i eficàcia el poble de Grado.

SANTANDER. — L'artilleria enemiga de Campillo ha batut intensament Reguera de Berio.

Continuen en aquest front les evasions del camp facciós. S'ha sentit a Villacayo un rodol foc de fusell i metralladora, tres canònades i combats amb bombes de mà. Més tard s'entorren disparats de peces antiaèries, sense que s'obersser la presència d'aviació.

BISCAIA. — Al sector del front que dona a la costa, es realitza una demostració que provoca una gran alarma als renjers enemics.

EST. — Les nostres posicions de Salcedillo foren contraatacades amb foc de fusell i metralladora. Les seves guarnicions les mantingueren íntegrament.

Proseguiren els avanços de les jornades anteriors. S'ha ocupat el poble de Rudilla i s'ha ultrabassat en alguns quilòmetres, fins a trobar seriosa resistència enemiga.

S'ha capturat un bon nombre de presoners i més de tres mil caps de bestiar.

El dur crebament sofert pels rebels contrasta amb la moral, cada dia més elevada, de les nostres tropes.

TEROL. — Al sector de Bezas s'han millorat les nostres posicions en ocupar des de Las Cuerdas les altures de Puntal Lázaro, que dominen Arroyo Frío.

L'atac d'ahir, realitzat amb forces mores, fracassà davant l'entusiasme amb què reaccionaren les tropes republicanes, les quals sortiren al seu encontre i lluitaren cos a cos. S'han recollit molts cadàvers de moros, amb armament, municions i correjafam.

Les batxes infligides a l'enemic són considerables.

SUD. — Al front de Granada, canoneig enemic sobre les nostres línies avançades del Duro i Dehesa Alta.

Als altres fronts, sense notícies dignes de menció.

EXERCIT DE L'AIRE

L'aeròdrom de Garray (Soria), al qual hi havia quinze avions, fou bombardejat. Les bombes caigueren entre els aparells.

Quan els nostres pilots estaven realitzant aquesta operació, foren atacats per dotze «Fiat», sense que l'enemic aconegués entorpir el bombardeig, ni impedir que els nostres prenguessin la direcció de Saragossa com punt de sortida, per tal d'atacar l'aeròdrom de Garray i, en el qual hi havia divuit aparells, que també rebren el càstig de la nostra metralla.

Al Nord, pel sector de Pravia, es bombardejaren les fortificacions enmigues.

S.P.

La Direcció General de Serveis Públics advertix als que tinguin vehicles donats de baixa de l'impost de Patent Nacional, i vulguin posar-les en circulació, que passin abans per les oficines d'aquesta Direcció General de Serveis Públics (Avinguda del 14 d'abril, 403), s'escacien especial de Control de Patentes), on es lliurará el certificat que cal; sense l'esmentat document la Delegació de Finances no donará d'alta les Patents de vehicles que tenen a baixa presada des de fa temps a l'esmentat organisme de l'Estat.

Al seu dia ja es va anunciar per aquesta Direcció General de Serveis Públics que per a sortir de les pàl·liacions i circular per carretera calia anar proveït del corresponent «Full de Ruta».

Aquest document es lliurará a Barcelona per l'oficina especial que s'ha instal·lat en aquesta Direcció General (Avinguda del 14 d'abril, 403), i les comarques catalanes, han d'esser els Municipis els encarregats de lliurar aquest full, excepció de les poblacions, Capital de Regió, on aquesta Direcció General hi té estalieries Delegacions; en aquest cas seran els Delegats els que lliuraran els «Fulls de Ruta».

Cal que el públic s'assabenti de la doble utilitat dels «Fulls de Ruta». Serveixen com a control per part de les Forces d'Ordre Públic dels vehicles en circulació, i a més s'aconsegueix un raonament eficaç de la gasolina necessària per als viatges per carretera, raonament que augmenta el normal de les tarifes per a circular per ciutat.

Avui, dijous, dia 5, acaba el termini establert per la Direcció General de Serveis Públics, per la presentació de sol·licituds per a obtenir la nova «Gula de vehicle autoritzat».

Tal com s'anuncià al seu dia, els cotxes que no portin la nova gula seran retirats de la circulació sense dret a reclamació de cap mena.

E.R.C.

FEDERACIO DE BARCELONA - CIUTAT

Recordem a les nostres entitats que el diumenge vinent, dia 8, a les deu del matí, continuarà la discussió de l'ordre del dia que fou interrompuda dissabte passat.

La reunió, com de costum, se celebrarà al Saló d'Actes del Secretariat del Partit (Tres Llis, 3, pral.).

Espanya ha sabut conservar el seu patrimoni artístic

Són innombrables les obres salvades, que importen molts milions

València, 5. — La Sots-Secretaria d'Instrucció Pública ha facilitat una nota en la qual dona compte, en un ampli informe, de la sort que ha corregut el tresor artístic espanyol. En aquesta nota surt al pas de la companyia perduda amb què els facciosos intenten desviar l'atenció del que han fet els de la part del tresor artístic que quedà a llurs mans.

Diu que per les mesures preses des del primer moment pel ministre d'Instrucció Pública s'ha pogut crear un robust i ben treballat organisme constituït per la Junta Central del Treball, emanada del Consell Central d'Arxius i Biblioteques i Tresor Artístic de la Direcció General de Belles Arts i les Juntes Delegades d'Incautació i Protecció del Tresor Artístic, establertes a cada província.

Hi col·laboren artistes, erudits i tècnics.

Les gran col·leccions artístiques, religioses i particulars, de Madrid i p'ovíncies, les troben recollides sota la custòdia de l'Estat.

Les obres d'art procedents de palaus senyorials com els d'Alba i Vil·lermosa i monestirs com les Descalces i l'Encarnació, de Madrid, figuren convenientment inventariats els dipòsits designats per a guardarl-los.

Van catalogats fins ara onze mil cinc-cents quadres de diverses procedències, entre els quals en figuren diversos de Velázquez, Zurbarán, Murillo, Moro, El Greco, Durero, Holbein, etc. I es troben reunits una deu mil objectes d'escultura, vori, ceràmica, tapiseria, orfebreria i mobiliari.

El Govern de Catalunya aconseguí també, en una activa tasca, mobilitzar els serveis del Patrimoni Artístic, que romanguessin intactes les grans catedrals i monestirs catalans, tant a Barcelona com a Girona, Tarragona, Poblet, Santes Creus, Pedralbes, Montserrat, etc.

Es conserven així mateix en llur majoria els arxius i obres d'art de les esglésies de Barcelona, nombroses biblioteques de centres religiosos, les col·leccions d'art de Cambó, Maset, Ametller, Comelles i altres. També s'han pres, com a Madrid, mesures de protecció.

Els danys més greus soferts pels monuments artístics han estat produïts pels bombardeigs dels avions facciosos, a compte dels quals s'ha de carregar, entre altres estralls, la destrucció del Palau de l'Infantado de Guadalajara, la de la tomba de Cisneros a Alcalá de Henares, i del Palau de Liria a Madrid.

També es refereix a l'Exposició de París i diu:

— Es tracta d'un acte convingut entre els Governes espanyol i francès, completament normal i semblant a l'Exposició italiana que se celebra a París fa dos anys, als locals del joc de pilotes.

Aquesta exposició nostra tindrà lloc al mateix Museu del Louvre, i permetrà al món culte de París i als visitants de l'Exposició estudiar i apreciar una selecció d'obres del Museu del Prado i diverses, en part, desconegudes que té tota la seva protecció la Junta Central del Tresor Artístic.

A Catalunya hi ha milers d'infants refugiats. Dona, tu que tens els teus fills a casa amb totes les comoditats, pensa en ells, ajuda'ls, etc. Dona a la Reguarda rebra fraternalment i agrada tot el que vulguis ofrenar-los.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit, a un quart d'onze: SALAMANCA-PEREA contra NARRU II-UNAMUNO Demà, tarda, a dos quarts de 5: RUBIO-LEJONA contra CHISTU I-ARRIGORRIAGA i Detalls per cartella.

FRONIO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu: TRINI-MARY contra ARRATE I-AURELI Demà, tarda, a les quatre: SACRAIO-MERCEDES contra ALEGRIA-PAZ Detalls per cartella.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA, A GINEBRA

L'ASSEMBLEA DE LA S. DE N. HAURA DE PRO-NUNCIAR-SE SOBRE EL PROBLEMA ESPANYOL

EL MONUMENT A FRANCESC LAYRET

ENS HAN ESCOLTAT

Una brigada municipal de parcs i jardins ha començat a treballar aquests dies entorn del monument a Francesc Layret i es disposa a plantar novament les flors i els arbres que els inoportuns del carrer havien destruït en quatre dies.

L'Ajuntament, doncs, ha volgut escoltar el nostre clam i te de bell nou cura d'aquest monument que semblava abandonat. Ara no manca que no es permeti això que fins ara s'ha tolerat: que es destrueixi a ple dia i davant els ulls de tothom un jardinet que era un bell oasi ciutadà.

Demà s'obriran al trànsit els portals del Palau Moia

Demà, a la tarda, seran oberts al trànsit públic els portals construïts a la planta baixa de l'antic Palau de Moia (residència que fou de Comil·les), per tal de facilitar el trànsit de peatons a la Rambla, en el seu entornament amb el carrer de la Portaferrissa, on la congestió del tràfic era causa freqüent d'accidents.

La Conselleria d'Urbanització i Obres espera de la cultura dels barcelonins que s'abstinguin de col·locar als murs dels esmentats portals, i d'una manera molt especial a la seva part interior, tota mena de mostres i cartells de propaganda, per tal que aquella severa construcció no desigui de l'ornamentació de la ciutat i dels esforços que realitza l'Ajuntament de Barcelona.

500 DENUNCIES...

(CONTINUACIÓ DE LA PAG. 1)

Com sigui que molts dels denunciants també eren taxistes i llurs autos arul els tenien altres persones, una comissió dels primers ha acudit al president de l'Audiència per tal que els sigui retornat el cotxe i així poder sortir i guanyar-se la vida.

Es presenta un conflicte a resoldre al jutjat i és que tots els autos que estan en dipòsit per les denúncies rebudes han pagat la patent del semestre i els qui actualment tenen els cotxes volen que els sigui abonada la patent.

En contra d'aquesta pretensió diuen els antics propietaris que en perdre'ls el cotxe els també havien pagat la patent.

SEGOONS ANUNCIA LA "CENTRAL NEWS"

Gran activitat entre les tropes xineses del Govern central a la província de Sui-luan

ELS JAPONESOS S'ESFORCEN A REDUIR ELS NÚCLIS XINESOS CONCENTRATS AL SUD DE L'HOPEI

Xang-Hai, 5. — Una columna japonesa motoritzada, de 1.500 homes, amb 300 camions, tancs i automòbils, s'endira per Pequín amb direcció a Tungchow.

Entre les tropes xineses del Govern central, a la província de Sui-luan, segueixen les activitats. Hom sap que els avions que transportaven forces xineses a Nankow, en la línia Pequín-Paotow, els observadors xinesos creuen que les tropes xineses es reben a rebuïllir les quins i que estan concentrats al sud de l'Hopei, especialment al llarg de la línia Tientsin-Pukow i Pequín.

ACOEPTO TOTA LA RESPONABILITAT

Xang-Hai, 5. — Comunicuen de

Declaren els quatre delinqüents per l'atemptat contra el senyor Andreu

Durant la tarda d'ahir el jutge senyor Galbó, amb el fiscal senyor Olabarrieta, estigueren treballant en el sumari que instrueixen amb motiu de l'atemptat frustrat contra el president del Tribunal de Cassació.

El jutge rebé declaració als quatre delinqüents, els quals negaren la inculpció que se'ls fa, encara que, segons sembla, hi ha sospites, tota vegada que per les contradiccions en què incorren poden saber quelcom de l'assumpte.

El president de l'Audiència rebé ahir a la tarda la visita del comissari general de la Direcció de Policia, senyor Carreras, amb el qual conferencià molta estona.

Els ex-consellers Domènec i Igleas protesten per l'atemptat contra el president de l'Audiència

«Ha visitat al President de l'Audiència Territorial i Tribunal de Cassació de Catalunya —diu una nota lliurada per l'esmentat centre oficial—, una comissió de la Regió, formada per tal de facilitar-lo d'haver sortit llibre del criminal atemptat que dies passats fou objecte; li han ofert els seus respectes i la consideració personal i han protestat amb tota fermesa que es pugui cometre actes com aquests que repugnen a tota consciència honrada».

AURELI FERNANDEZ HA DECLARAT EN EL SUMARI INSTRUIT PER L'ATEMPTAT CONTRA EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

El jutge senyor Galbó que instrueix el sumari per l'atemptat frustrat al President de l'Audiència, ha conferenciat, a primers hores del matí, amb el Cap de la Brigada de Disciplina Social sobre les recerques que han de dur-se a terme.

Després ha rebut l'esmentat jutge l'ex-conseller d'Assistència Social i Sanitat, Aureli Fernández, el qual estigué declarant per espai de més de dues hores.

A continuació declararen els coneguts membres de la C. N. T. Batlle i Devesa.

Tenim notícies que s'ha procedit a la detenció d'un determinat element per si pogués tenir alguna relació amb el fet.

AUDIENCIA PRESIDENCIAL

Després d'haver treballat durant tot el matí al seu despatx particular de la Residència, l'Honorable senyor Lluís Companys s'ha traslladat als departaments oficials on ha rebut audiència.

També ha assistit a l'acte celebrat al Saló d'actes amb motiu d'haver-li lliurat un bust que li ofrenen els soldats de la Divisió 80.

El President de la Generalitat ha rebut aquest migdia les següents visites:

Comissari de Propaganda, Jaume Miravittles; Sots-Secretari d'Obres Públiques, Aragó; Director General de Radiodifusió, Josep Fontbernat; Capità Monclús i Josep Maria de Sucre.

ELS TRIBUNALS POPULARS ACTUEN

Al Tribunal Popular número 1 s'hi han vist dues causes. La primera contra Marcel·lí Puster Cucurull per tinença il·lícita d'arma de foc.

Fou absolt pel Tribunal.

La segona era contra Emilio Martínez Batista per haver robat d'un magatzem de la Rambla quatre pomes estilografiques.

Previ veredicte de culpabilitat del Jurat, la Sala ha imposat al processat la pena de dos mesos d'arrest.

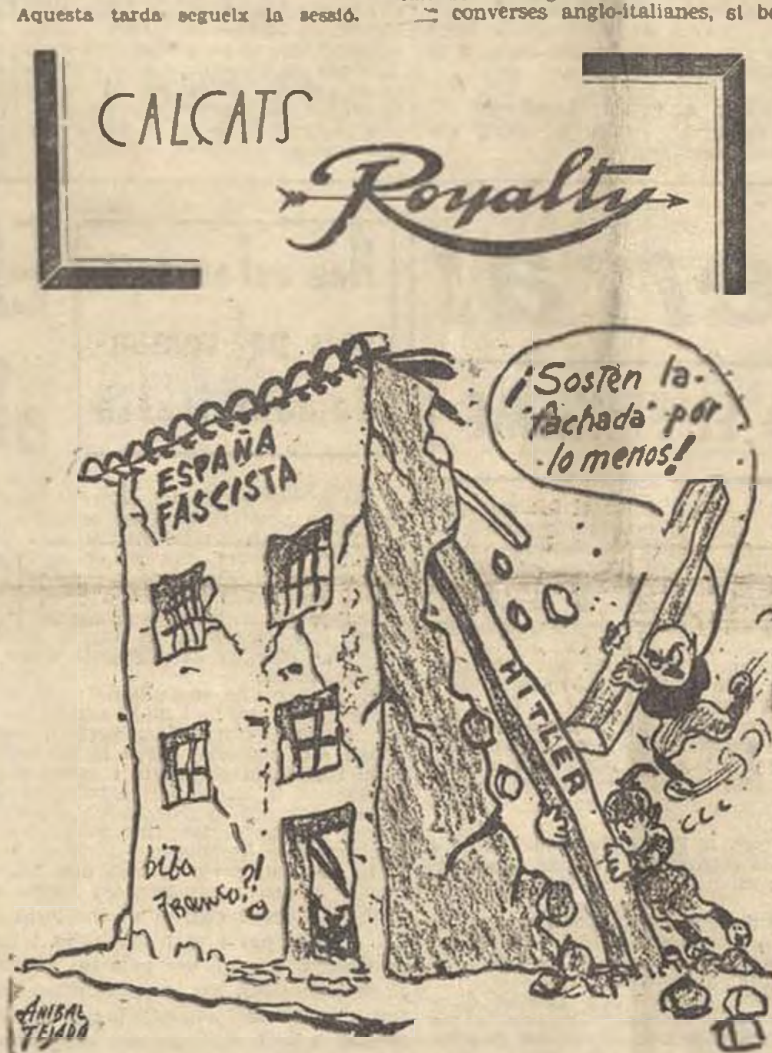
Davant del Tribunal Popular número 2 ha comparegut Simón Sánchez, acusat d'un delicte de tinença d'armes sense el corresponent permís.

La sentència ha estat absolutòria. Hom ha posat el detingut en llibertat.

Ha continuat davant el Tribunal d'Urgència número 1 la vista de la causa contra Oscar Barrios i disset més per pretendre passar la frontera.

Durant la sessió del matí han desfilat els testimonis i en general la prova era favorable per als processats.

Aquesta tarda segueix la sessió.

La rebotiga s'esfondra, a despit dels puntals (Per Anibal Tejeda, a "ABC")

IMPLICARIA LA SOLUCIO DE LA QUESTIO D'ABISSINIA UN CANVI EN LA POLITICA EUROPEA?

Ginebra, 5. — La nota que el servei espanyol de Premsa ha facilitat com a referència del Consell de Ministres ha produït certa confusió entre els cercles oficials de la Societat de Nacions. Els comentaris que es fan entorn a l'esmentada nota són molt variats.

Als cercles d'esquerra es diu que és una prova més de la noblesa del Govern de la República, que està disposat a defensar els interessos de la Societat de Nacions, aduït sacrificant, si calgués, els seus propis interessos immediats, si aquests no coincideixen amb els de l'organisme ginebrí.

En aquests moments en què la Xina és envaïda pel Japó, sense que la Societat de Nacions s'hagi pronunciat, i en què es parla de liquidar el problema d'Abissínia reconeixent la conquesta d'Itàlia, l'actitud del Govern de la República espanyola parlant de sancions —paraula que recorda temps durs d'un problema que es vol liquidar— es considera com un acte de valentia política, digne d'elogi, puix que, per bé que la qüestió hagi de posar en greu conflicte França i Anglaterra, l'Assemblea haurà de pronunciar-se no ja sobre el problema espanyol, sinó sobre el de la mateixa Societat de Nacions.

«La millora de relacions amb Itàlia no entorpirà la col·laboració franco-anglesa», declaren els anglesos

Ginebra, 5. — Continuen comentant-se amb gran interès les últimes converses anglo-italianes, si bé

aquestes, passada la sorpresa del primer moment, van adquirint el seu veritable valor. Les notes canviades entre Chamberlain i Mussolini coincideixen amb les gestions d'Anglaterra en pro d'un nou Locarno. No signifiquen un nou intent de pacte de quatre potències, sinó senzillament una gestió d'aproximació anglo-italiana. La timentor de relacions entre aquests dos Estats era un obstacle per a l'estudi d'uns dels problemes existents amb un fons de col·laboració internacional. El canvi de cartes entre Chamberlain i Mussolini no és res més que el primer pas per a acabar amb aquesta timentor.

Aconseguit això es podrien estudiar els problemes plantejats, entre ells el d'Espanya, que no ha creat la timentor anglo-italiana, sinó que l'ha agreujada, per existir ja aquesta timentor, ocasionada per la qüestió d'Abissínia.

Per part d'Anglaterra hom fa notar que les relacions amb Itàlia no han d'entorpir en la col·laboració franco-anglesa, cosa reconeguda per Roma, i aquesta, al seu torn, diu que el canvi de notes no implica una debilitat de l'eix Roma-Berlin.

En resum, tots els comentaris tendeixen a no concedir més importància de la que veritablement té l'intercanvi epistolar entre Chamberlain i Mussolini.

Les il·lusions han estat moltes per a llançar-se ara a una política optimista, sobretot quan els problemes plantejats són nombrosos i no es poden resoldre sense una col·laboració general, que encara pot ensopegar amb grans obstacles.

DIVERSOS

Per repartir fulles clandestines han estat lliurats al jutjat de guàrdia Ramon Aran Latre, Anselm Herbera Miquel Pubi, Enric Carretero Juli Hernández Fandín i Vicenç Pel·ro Santpere.

A aquest darrer li ha estat ocupada una pistola per a la qual no tenia el permís corresponent.

Al carrer de Sants un automòbil que ha fugit ha atropellat Enric López Berrover, de trenta-dos anys, i li ha causat tan greus ferides, que ha deixat d'existir als pocs moments.

Irene Bravo Peña que viu al carrer de Còdola, es dedicava a apilar-se les culletes, ganivets i altres articles que faciliten en els catres quan els cambres es distreuen. La darrera vegada que actuà el resultat que tingué la desgràcia que unes culletes que havia anat al calqueren a terra i produïren el seu roïl consegüent.

Descoberta, Irene Bravo passà a les tenebres profundes dels calaborsos del Palau de Justícia. Practicant un escorcoll al seu domicili hom hi trobà un veritable arsenal de culletes i d'altres objectes dels que es dedicava a col·leccionar.

La passada matinalada ha tornat del seu viatge a València el cap superior de Policia, tinent coronel Burillo.

La tornada ha estat feta sense cap novetat.

Per la Policia han estat detingut Eleuterio Alfaro Orta i Ramon Peramarfull. Al primer, que usava també el nom de Pedro Lasanta Rodríguez, se li han ocupat 8.310 pessetes, producte d'una receptació que feia amb destinació als jesuïtes refugiats a la nostra ciutat. Al seu company hom li ha trobat un resguard d'un Banc per un import de 29.000 pessetes (també producte de l'esmentada receptació). En ésser detingut han intentat subornar la Policia amb 25 pessetes.

En el domicili d'un dels detinguts s'hi ha trobat així mateix una llista de les persones que fan donatius de diners per als jesuïtes.

Procedents de Canàries han arribat aquest matí a Barcelona, per l'estació de França, 119 refugiats.

Per tal d'aconseguir fugir de la dictadura feixista marxaren nedant des d'unes platges fins que foren recollits per un vaixell francès que els duïgué a Casablanca i després a Marsella, des d'on han pogut arribar a la nostra ciutat.

UN NOU CEMEN.

TIRI CLANDESTI

El senyor Bertran de Quintana, jutge especial pels cements i clandestins, ha rebut durant el matí, declaració a empleats del cementiri de Les Corts.

A la tarda, ha fet diverses diligències i sabem que s'ha descobert a més del cementiri clandestí de Sitges, un altre a Vallirana, on s'han fet diverses detencions.

En altres cercles més moderats, i que es diuen realistes, l'actitud del Govern de la República s'interpreta d'altra manera.

Es recorda el recent viatge del senyor del Vayo a Londres i el seu pas per Ginebra, i no es dubta que l'actitud del Govern espanyol és conseqüència dels profunds sondeigs fets pel senyor del Vayo no solament als cercles laboristes, sinó als oficials.

Amb això donen a entendre que creuen que el Govern de la República espanyola no ha adoptat aquesta actitud sense estar completament d'acord amb França i Anglaterra. S'interpreta en el sentit que en anunciar el plantejament del problema espanyol en tota la seva extensió davant de l'Assemblea, es pretén seguir la política anglesa de deixar sempre el problema d'una manera que pugui acudir a la Societat de Nacions si la seva política d'aproximació a Itàlia i a Alemanya fracassa. Però també s'afegeix que el Govern espanyol canviaria d'actitud si com a conseqüència d'un acord entre França, Anglaterra, Itàlia i Alemanya s'acordés liquidar l'assumpte d'Abissínia i formalitzar el conflicte espanyol en el seu aspecte internacional.

La victoriosa ofensiva al front aragonès

Com s'efectuà la conquesta de Rudilla

Alcançany, 5. (Del nostre enviat especial). — La victoriosa ofensiva al front d'Aragó, iniciada amb la presa de Puig-Bolica i a la qual seguí la de la important posició de Les Salines, ha demostrat quin és l'esperit combatiu de l'Exèrcit Regular, després d'arribar el més aviat possible a les ciutats aragoneses en poder dels facciosos, i aquest esperit combatiu dels nostres soldats, contrasta amb la nul·la moral de les tropes rebels, la resistència de les quals és escassa, malgrat les constants amenaces dels seus caps que, pistola en mà, pretén obligar-los a resistir.

En la conquesta de Rudilla, poble la singular situació del qual permet als soldats republicans de dominar el camp facciós en una gran extensió, fou sorprenentment la facilitat amb què es portava a terme l'avanç de les nostres tropes; i és que els facciosos, convençuts de la inutilitat dels seus esforços, havien retirat l'artilleria per a emplaçar-la en uns pujols on creien poder resistir millor i la nostra escombrà. Però, sense que aquest moviment els proporcionés cap

avantatge, els soldats republicans, admirablement orientats, atacaren; i abans d'entrar al poble obligaren l'enemic a un repliegament; i l'èxit més absolut coronà l'acció de les forces republicanes, que, en arribar a les trinxeres enemigues i a les primeres cases del poble observaren que a les finestres i balcons onsejaven banderes blanques i sortíen al pas de les nostres forces amb els punys enlaire soldats de l'exèrcit rebel.

Ha estat aquesta de Rudilla una de les gestes més animadores de l'exèrcit popular puix que li ha permès a més a més d'apoderar-se d'unes posicions ben situades, de reforçar la moral, veient el desconcert que regna entre els facciosos, la que els caps són els primers a fugir quan els amenaça l'empenta de les tropes republicanes.

L'acció de referència ha reportat també molt de botí puix que sembla que a Rudilla els facciosos no esperaven l'atac per a portar punt i hi havien acumulat quèviures i subministres de guerra destinats a totes les tropes faccioses del sector.

El ministre de Governació ha rebut el conseller Comorera

València, 5. — El ministre de la Governació ha rebut aquest matí el ministre de Treball, Aiguader; el conseller de la Generalitat, Comorera; el governador d'Alacant; el director general de Seguretat; els consells de Treballadors i Holandà i l'ex-ministre de la Governació, Galarza.

EL COMITE D'ENLLAÇ SOCIALISTA-COMUNISTA HA VISITAT EL CAP DEL GOVERN

València, 5. — Aquest matí han visitat el Cap del Govern els components del Comitè Nacional d'Enllaç dels partits comunista i socialista.

També s'ha entrevistat amb el doctor Negrín el secretari de la Federació Nacional d'Obres de la Pell, el qual ha patentat la seva adhesió al Govern d'acord amb allò aprovat en el darrer Congrés Nacional del Gremi.

56.000 PESSETES AMB DESTINACIÓ A LA JUNTA CENTRAL DE SOCORS

València, 5. — A la Presidència del Consell s'ha rebut del Sindicat de Funcionaris de Correus (UGT) la quantitat de 56.000 pessetes amb destinació a la Junta Central de Socorsos.

LES VISITES DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

València, 5. — Durant el matí d'avui, el President de la República ha rebut en audiència Teófilo Morenc, president de la Delegació madrilenya del Consell Superior Bancari; Deleito Piñuela, catedràtic; Lluís Zubillaga, president de l'Audiència de Madrid; Ricard Baeza, consell general d'Espanya a Sydney i Joaquim Ventalló, conseller del consolat d'Espanya a Port-Vendres.

DAVIDE MAGGIONI, ITALIA ANTEFICXISTA, HA MORT A MADRID

Madrid, 5. — Ahir morí el camarada Davide Maggioni, membre del Comitè Central del Partit Comunista d'Itàlia.

En esclatar la rebel·lió feixista a Espanya vingué a posar a disposició de la República els seus grans dots d'organitzador i combatent antifeixista.

Les institucions modeliques

Una Universitat del Teatre

L'última lletra de Rubió i Lluc - Els records de Pitarra i la Paueta Pàmies - L'home que tirava el teio...

En temps normal una de les coses de la nostra ciutat que ensenyaria amb més satisfacció a un estranger és la Institució del Teatre. I ja ho veieu! Hi ha molts barcelonins que la desconeixen, que ignoren que al carrer d'Elisabet, arran de l'ombra magnífica d'una palmera, hi ha aquest organisme modelic, allotjat en un edifici romàntic, evocador d'antigues gràcies.

Un dia o altre el bon ciutadà ha tret el nas pels museus del Parc de la Vella Barcelona; un dia o altre ha pujat els interminables grans de Montjuïc per contemplar les obres catalanes exposades al Palau Nacional. Fins i tot el ciutadà s'ha arribat a Pedralbes a observar les notes i admirar les peces d'art decoratiu allí diposades; però mai, gairebé mai no ha entrat en aquesta Institució, tota ella un Museu, una Universitat del Teatre, i ja una colla d'anyes que rulla i que exerceix una àmplia i catalaníssima tasca educativa.

Les primeres Memòries de la Institució daten de l'any 1913. Des de ja uns quants anys —en vida del President Macià ja ho era— Joan Alavedra dirigeix els destins de la Institució, aquests darrers anys en plena activitat, especialment els dos últims cursos.

QUE FA LA INSTITUCIÓ?

Moltes coses, totes elles, és clar, enfocades de cara al teatre. Ja ho hem dit sovint: la Institució és una veritable Universitat i un lloc únic per a aquells que estimen l'escena, la seva història i els seus secrets.

Aquest organisme compta amb un Museu del Teatre, únic a Europa, ens atreuen a dir, trenta mil peces del qual són guardades cura-ment al Poble Espanyol de Montjuïc. El segon pis de l'edifici que ocupa la Institució al carrer d'Elisabet, és destinat a aules d'escenografia. A la planta baixa hom hi cursa les assignatures de Declamació catalana i castellana. Hi ha també les dependències principals d'aquest organisme: teatre, biblioteca, aula de maquillatge, etc.; dependències prestades per la sala de conferències, antiga nau d'una església conventual, plena de majesttat i apta tota ella per a ésser-hi les coses escoltades amb recolliment.

COMENCEM PER DALT

En el nostre reportatge d'avui tenim la pretensió de donar a conèixer aquest organisme de la Generalitat de Catalunya a aquelles persones que el desconeguen. Començem, contrariant les lleis naturals, per dalt de tot, per les aules d'escenografia.

Catalunya indubtablement, des de molt temps ençà, ha estat un país on les coses d'escenografia han anat millor. Act hem tingut, i tenim, escenògrafs magnífics. Caldria no citar Soler i Rovira per comprendre fins a quin grau de perfecció havia arribat Catalunya en aquesta branca no gens menyspreable de l'art.

Sota l'advocació i el record del gran artista català, es venen donant les classes dirigides per Josep Mestres. En les diverses aules veiem escampats arreu teatrins, decorats realitzats pels alumnes d'acord amb les obres que assagen els altres de Declamació. Veiem una sèrie de telons magnífics per al «Guillem Tell» de Schiller i el «Topaze» de Pagnol.

TIRAVA EL TEIO DEL LICEU...

En una de les aules d'escenografia hem vist un teatre del Liceu en miniatura, perfecte.

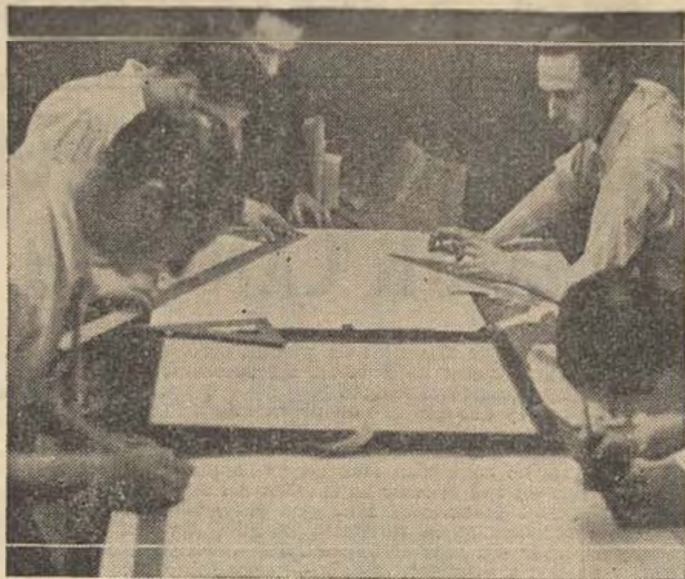
—Es l'obra d'un obrer enamorat del Liceu —ens diu algú—, un tramoiista que des de menut era l'encreuat de tirar i baixar el teló del nostre Gran Teatre. A l'edat reglamentària el jubila i, engorjat i ple de tristesa, comença a construir, a reconstruir millor, l'escenari famós. A les nits que sabia que feien representació, el vell tramoiista tirava i baixava mateix el teló del seu teatre de fira...

LA BIBLIOTECA D'EN PENA

Nouament a la planta baixa, on es destaquen pels angles i reons de les aules, els bustos dels nostres actors més famosos: Fontova, Iscle Soler, Bonaplata, i dels nostres dramaturgs més populars: Rossinyol, Ignasi Iglésies, Apelles Mestres... Joan Alavedra ens ensenya una magnífica biblioteca que ocupa tota l'ampolla sala, abans destinada a exposicions.

—Mireu, el regal d'En Pena.

Un obsequi magnífic, és cert. Joaquim Pena, bibliotecari i arxiver de la Institució, al qual no es pot donar un adjectiu admiratiu perquè se'l mereix tota la cosa de dos o tres mesos ha ofertat la seva magnífica biblioteca particular a la Institució. Més de deu mil volums sense comptar un gran nombre de revistes i programes de concerts. Una biblioteca especialitzada en l'estudi de la personalitat de Wagner que té, a més, seccions interessantíssimes sobre el teatre en gene-

L'obra de la Institució: Una aula d'escenografia. Els deixebles i el professor, abocats sobre els cartons, projecten escenaris. Un dels decorats realitzats pels alumnes d'aquest organisme, veritable Universitat del Teatre. Un assaig de la classe de declamació ca stellana, de la qual és professora Marta Grau (P.F.)

ERA L'HORA DE CLASSE

A cada aula hi detzebles i nois i noies que il·legitzen i conversen puz que la Institució, ja ho hem dit abans, no és simplement una escola de declamació on s'han format i segueixen formant-se els grans actors de Catalunya, sinó que és una veritable universitat del teatre, on tenen cabuda totes aquelles coses que de prop o de lluny tinguin algun contacte amb l'escena i el seu passat.

Es l'hora de la lliçó. Aïz ens permet saludar els professors Enric Gimenéz, Montero i Barba, pells actors del nostre teatre. Conversen també amb Marta Grau i el mestre Capdevila, que junt amb els ciut-

L'obra de la Institució: Una aula d'escenografia. Els deixebles i el professor, abocats sobre els cartons, projecten escenaris. Un dels decorats realitzats pels alumnes d'aquest organisme, veritable Universitat del Teatre. Un assaig de la classe de declamació ca stellana, de la qual és professora Marta Grau (P.F.)

—Més de vint. Si, no us estranyeu, més de vint. Molts d'ells no transcendeixen al gros públic. Tenim una manera de treballar molt poc espectacular. Fem la feina en silenci. Entre aquests actes cal remarcar, pel seu caràcter simpàtic, la Festa de la Primavera i els actes d'homenatge a Paueta Pàmies, a Ignasi Iglésies i al poeta castellà Villaspesa. Han donat conferències ad Francesc Pujols, Joaquim Montero i Xavier Benguerel. Per la importància que assolí cal anotar també la de Lluís Nicolau d'Olivar sobre Rubió i Lluc, darrerament traspasat. Amb motiu d'aquest acte el gran historiador català ens trameté una carta d'agraïment, que d'altres que va escriure. Hi ha així mateix a record d'alguns festivals i concerts, entre ells una audició íntima de cançons rus-

L'obra de la Institució: Una aula d'escenografia. Els deixebles i el professor, abocats sobre els cartons, projecten escenaris. Un dels decorats realitzats pels alumnes d'aquest organisme, veritable Universitat del Teatre. Un assaig de la classe de declamació ca stellana, de la qual és professora Marta Grau (P.F.)

—Una Memòria anual amb els textos de totes les conferències donades a la Institució, que equivaldrà a un resum de la vida teatral a Catalunya durant l'any.

—Així treballen molt?

—Sí, la Institució treballa gràcies al conseller de Cultura de la Generalitat, als deixebles, als professors i a l'Associació d'Alumnes i Ex-alumnes, allotjada a la casa de la Institució, que ens presta sempre la seva col·laboració valuos.

La guerra! COM LA PREPARA EL FEIXISME

«Giustizia e Libertà» publica un article titulat «Com el feixisme prepara la guerra» que diu així: «Comuniquem de Milà que la preparació moral i material de la guerra és cada dia més intensa a Itàlia. Als tallers «Alia Romeo» de Milà treballen 6.000 obrers que construeixen 100 camions mensualment per a l'Exèrcit i motors per a aparells d'aviació 79 i el per als aparells «Breda 65 i 88. Fa uns setmanes que foren detinguts per la policia sis obrers, la qual opera a l'interior dels tallers, acusats de recaptar motors per als «Caproni» i els tallers Eduardo Bianchi fabriquen motos i bicicletes per a l'exèrcit i els cases Breda i Macchi, avions.

A Gènova, els tallers Piaggio fabriquen motors per a l'aviació de 18 cilindres tipus K. 14, mentre que a les drassanes Ansaldo es construeixen submarins. A Sestri-Calauda, els tallers Savoia Marchetti fabriquen avions.

A Torí els tallers Fiat amb els seus 40.000 obrers fabriquen els motors d'aviació de 700 cavalls, destinats a Espanya, a més dels camions, dels automòbils i de metralladores per a l'exèrcit.

Els tallers de C.A.N.T. fabriquen avions. A Predappio, país natal de Mussolini, es munta un gran taller per a la construcció d'avions. Les drassanes reunides de Trieste i de Monfalcone intensifiquen les seves construccions navals.

Alemanya envia a Itàlia trens sencers d'armes i municions, a canvi de mantega, greixos, porcs, llegums i fruita. Les primeres matèries escassegen i s'ha despendenat la febre de cercar les deixalles de ferro, de coure, de llautó, de bronze, etc., que es venen a l'Estat a preus molt alts.

Una comissió d'indústria de la metal·lúrgia, davant la temença d'haver de suspendre la producció per manca de materials, fou rebuda per Mussolini, al qual exposà la seva preocupació. Després d'haver-los escoltat, Mussolini els contestà: «Ens fan falta les mines, però anirem a trobar-les. Moltes matèries com el coure, la fusta, el ciment, etc., estan subjectes a racionament. Per tant, tota construcció d'edificis ha estat suspesa.

A Líbia, a Eritrea i a Etiòpia es recluten indígenes, als quals s'equipa i s'insultreix per a la guerra».

ACTIVITATS OCULTES

Una circular molt reservada adreçada als capítols del feixisme, en les diverses federacions, ordena la intensificació d'una propaganda de més tenacitat entre les masses del poble, a favor de la guerra. Segons aquesta circular, es farà comprendre que és necessari que Franco guanyi la guerra, perquè convertint-se Espanya al feixisme, Itàlia i Alemanya, a poder de les quals estaran els Balers i el Marroc podran desenvolupar de comú acord el pla d'atac contra les potències occidentals, mentre el Japó, desenvolupant la seva acció a Xina, tindrà Rússia en contínua inquietud a l'Orient.

EN QUE CONSISTEIX EL PLA

Aleshores Itàlia reivindicaria la possessió de Còrsega, Savoia, etc., i a més a més, estendria el seu imperi africà sense solució de continuïtat. Ara té la mirada fixa al Sudan i Egipte.

Seguint el pla que s'ha traçat, envairia Tunís, que França no podria defensar en establir-se Itàlia a les Balears, ja que quedarien tallades totes les comunicacions entre la Metròpolis i l'Àfrica del Nord.

Pel que es refereix a Anglaterra, els Estats totalitaris asseguren que una vegada dominada pels alemanys tota la zona marroquina subjecta a la influència espanyola, als anglesos hauria d'ésser-los difícil de mantenir-se a Suez, ja que també en aquest cas, quedarien interrompudes les comunicacions entre Londres i les colònies angleses de l'Àfrica Oriental, de manera que Alemanya —si en la pràctica pogués resoldre les coses tan fàcilment com en planejar-les damunt del paper— reconquistaria en uns setmanes el seu imperi colonial.

No obstant, les ambicions de Hitler —com les de Mussolini— ensopguen amb dificultats... tècniques insuperables.

ALTRES ASPECTES DE LA CIRCULAR

La circular afegeix que convé per tots els mitjans desacreditar França, Anglaterra i Rússia i impedir el turisme Itàlia a París, boicotejant així l'Exposició. En realitat és molt difícil obtenir un passaport per anar a França ja que el que ho intenta sofreix represàlies. La propaganda pro guerra es fa a les escoles i arreu. El poble italià i, sobretot, les classes obreres, són oposades a la intervenció italiana a Espanya.

Directori Politic d'ERC

Després d'examineda pel Consell Permanent la situació política general, s'ha acordat per unanimitat la creació d'un Directori Politic, el qual tindrà plens poders per a dirigir la política del Partit.

Aquest Directori Politic estarà integrat per:

- MARTÍ BARRERA
- VICENÇ BERNADES
- MANUEL GALES
- CARLES PI I SUNYER
- MIQUEL SANTALO
- JOAN SAURET
- ANTONI MARIA SBERT
- JOSEP TERRADELLES

El Consell Permanent

Els greus esdeveniments al camp rebel de Granada

No perquè ho hàgim dit repetidament deixarem de repetir-ho avui: l'Espanya «nacional» es troba sota els desiguis de l'Exèrcit. Alemanya i Itàlia són qui manen, fan i desfan com millor els sembla en el territori espanyol —desgraciats habitants d'ell— sota el domini de Franco. Mil fets i circumstàncies demostren bastament la lamentable exactitud del que deixem escrit. I si tot el que pertany al preterit no fos prou, els greus successos esdevinguts suara a Granada ens ho confirmen.

Si Franco s'ha entestat de sortir amb la seva —que per més que faci mal no hi arribarà— d'anul·lar el poble espanyol, comprenem perfectament que hagi de manar al material per a la guerra a països d'orientament totalitari preparats i especialistes en ella. I en aquest cas, la missió dels «ajudants» ens sembla a nosaltres trobar-se perfectament definida i delimitada: exercir de matancers, fer la guerra, cremar, matar, sembrar arreu de llur pas l'horror, la desolació.

La realitat, però, és tota una altra. Italians i alemanys manen i disposen en terres de l'Espanya de Franco, talment com si es trobessin al seu país. No; ací s'excedeixen i realitzen actes i arbitratjats sense mesura que al seu país no podrien fer. Algú els pararia els peus. No és pas el primer cop que això succeeix: «Qui són aquests menjamacarrons per a manar-me a mi? —Si encara poguéssim aprendre quelcom de bo amb ells! —Però si sols ens poden ensenyar a córrer! —Bé, vaja, això no pot continuar; prou! —Que ens en anem al defora perquè ells vinguin a instal·lar-se a la caserna? —Estan borratxos! I ca, de cap manera, això no ho farem! —Potser sí que s'ho han cregut!

I esdevingué el que havia de passar: a l'ordre dimanada del comandament italià relativa al fet que els elements espanyols evacuessin la caserna a Granada per a instal·lar-hi forces italianes arribades de fresc, un refús general i unànime s'hi oposà. I hom passà a vies de fet. Els fusells tiraren com en plena batalla, crepitaren les metralladores i el soroll fosc de l'espècie de les bombes de mà en esclatar s'oïren en aquesta caserna granadina i els seus voltants per espai d'una pla d'hores.

La fi del «putxsch»? La que el lector es pot imaginar. Els sublevats contra els quals es manà d'anar les forces marroquines, feren timent com nosaltres, que lluitem pel manteniment de la llibertat i per la dignitat d'espanyols i per no voler sucumbir a la tirania feixista ofrenem en holocaust de l'ideal que ens anima el màxim que podem ofrenar, la vida. Els revoltats de Granada no han volgut doblegar-se a les exigències d'un cap estranger, d'un invasor del nostre terret i per dignitat d'espanyols, per al manteniment d'allò que ens és propi i comú a tots els espanyols, més s'han estimat exposar-se a morir en la lluita o situats, que doblegar-se a l'arbitraria exigència de l'estranger.

Els militars en camp contrari, però pel mateix sentiment que a nosaltres ens anima, hem de reconèixer i admirar llur decidida actitud. Hem d'agrair als combatents del «putxsch» de Granada llur esperit de solidaritat per al manteniment de la dignitat d'espanyols. I per als qui han caigut en l'empresa, un pietós record!

CGT

El Comitè Nacional ha votat una resolució fixant les reivindicacions de la Confederació, la qual resolució serà lliurada al Govern

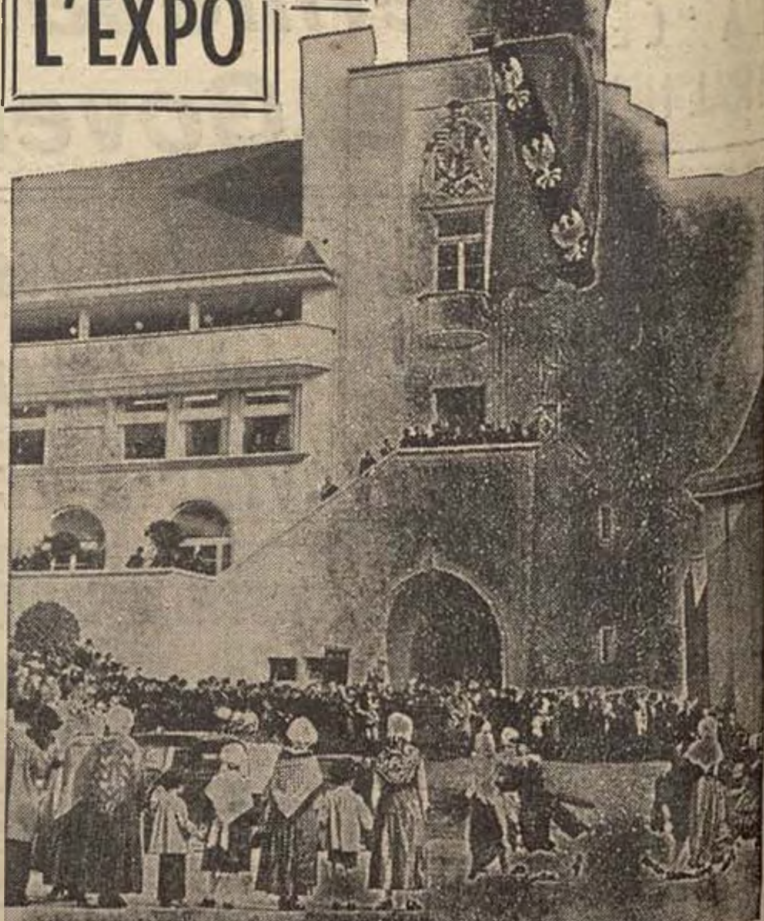
“El liberalisme ha mort -- digué Jouhaux. -- Hem de tenir el valor de defensar certes reformes d'estructura”

París, 5. — Al final de la sessió d'ant del Comitè Nacional de la C. G. T. fou votada una resolució fixant les reivindicacions de la Confederació, que serà lliurada al govern. L'informe compren deu fulls dactilografats, examinant el problema:

- Primer. Respecte als contractes col·lectius.
- Segon. Respecte al dret sindical.
- Tercer. Respecte als delegats obrers.
- Quart. Respecte al dret del treball.
- Cinquè. Respecte a la legislació social.

En un discurs pronunciat per Leon Jouhaux defensà la tesi «El liberalisme ha mort; cal tenir el valor de defensar certes reformes d'estructura». Digué Jouhaux que la C. G. T. no abandonà mai Leon Blum i prèviament el govern dels perills de la seva política financera que l'obligaren a dimidir. Avui es segueix endavant pel mateix camí i la C. O. T. ha de par-

LORENA A L'EXPO

Segueixen inaugurant-se nous pavellons a l'Exposició de París. M. Lebrun, president de la República, ha inaugurat els pocs dies els pavellons d'Alsàcia i Lorena, el darrer dels quals es pot veure a la foto, durant la festa d'obertura (G.)

lar. El gran capitalisme no es decida a repatriar els capitals emigrats perquè espera que del fracàs financer del Front Popular sorgirà un moviment d'opinió en contra d'ell.

La C. G. T. presenta propostes que constitueixen un conjunt orgànic. Acabà el seu discurs dient: «Cal que els bancs no tinguin el monopoli del crèdit».

Una de les alumnes de la Institució: Laura Massip, assajant la mateixa rapsoda en una de les seves magnífiques interpretacions al Teatre Grec, de Montjuïc. Dramàtica i colpidora, de gest i de veu, la clàmdie li presta una serenitat i una bellesa clàssiques (Puig-Farran)